

במדינה

אמר על הראש. "כידוע" מתחיל בך נחום באוהרתו, "טקס החופה והקידושין, קשור במינהגים שונים וחתיות דתיות. לכן יש ליצור מסביב לטקס השראה ואווירה רצינית, שמעמד קדוש זה יהיה ראוי לייצור ולמטרתו הנעלה, ביחוד שבזמן זה שרוי הזוג בתענית.

"כבר לפני החופה ישנן תחנות, כמו ל-משל, כתיבת הכתובה לכל פרטיה. יש גם נוהגים שהחתן לובש, קיסל, כדי להזכיר את יום המיתה, או לשים אפר על ראשו, וזכר לחורבן, ועוד מינהגים שונים. כל זה נעשה בהדרגתו של הרב, הממשיך למלא תפקידו העיקרי מתחת לחופה.

"אבל לצענו הרב הגנו עדים, שברוב טקסי הנישואין, האיש בעל המצלמה הולך והופך לאדם המרכזי בעריכת החופה והקידושין, וגם לפניו האחריות:

"מייד כשמתיישבים המחותנים עם החתן והרב, בעניין הסידורים האחרונים לקראת החופה, נמצא כבר האיש בעל המצלמה ב-מצב הכן. עומד על גבו של הרב, מתערב, גוזל הוראות איך לשבת, איך להחזיק ה-עט, ואיך להתחום.

"לפעמים הוא לא מספיק לצלם והוא מבקש לערוך, להרוץ, ושהחתן יעשה עצמו כאילו הוא חותם מחדש. בזמן קבלת ה-קניין, הוא מבקש להשהות את הסודר ביד, עד שהוא הצלם, יתן את הסימן... והרב יושב ושותק, בבחינת אין אוניס."

שליש עם מצלמה. "ההמשך ידוע. בדרך לחופה, מתחת לחופה, ואחרי החופה, בעל המצלמה נעשה השליט. פולס לו דרך בעזרת הדיים, מפנה כל הזמן תשומת-לב לזוג אל המצלמה, אם זה בזמן השמעת ה-ברכות, קריאת הכתובה, לגימה מן הכוס של ברכה וכו'.

"ישנם זוגות תמימים, שכל זמן שרגליהם עומדות מתחת לאפיריון, במקום להקשיב לדברי הרב, הם מביטים, מסתכלים, ומחייכים ומציינים לבעל המצלמה."

לא מוזמן נוכח בן-נחום בעוד טקס חתו-נה אחר. במרעיניו הוא ראה את החרפה הבאה:

"ראיתי איך האיש עם המצלמה התחיל לדחוף את הקהל וגם את הרב. אגב, רב ידוע בתל-אביב, והנה קרה מיקרה, שמישהו מן הקהל לא יכול היה להתאפק ודרש עלבוניו של הרב ונער בצלם. כתגובה, התי-ערב הרב בעצמו, השתיק את האיש שדרש את עלבונו ואמר לו: אדוני, לא יעזור לך. לצערי הגדול, אני בתור רב, רגיל להתנהגות כזאת מצד הצלם."

"הבעיה היא, מזהיר בן-נחום, לא רק אסתטית-ציבורית, אלא גם שאלה הלכתית. יש כאן הסחת הדעת מהפעולות הקדושות הנעשות בהדרגת הרב, שאת מקומו תולך ותופס האיש בעל המצלמה.

אסונות

למען התינוקות

קומץ האנשים שעמד בבית-הקברות ה-מוסלמי ביפו, היה ברובו ערבי. רק עברים מעטים נכחו שם. בלשו ביניהם בני משפ-חת אליהו גולומב. הם באו כדי להשתתף ביום האירועים למותו של מחמוד קבאג סבאג, שזוכרו נאסף קהל העשרות, ה-עסיק לפני כמה שבועות את העתונות ואת דעת-הקהל. הוא נעצר כחשוד ב-ריגול לטובת מצריים, אך עוד לפני פתי-חת משפטו, נמצא תלוי בחדר המעצר. הוא נעזר לשם כך בתגורת הדיסקוס, בה השתמש כדי להתגבר על כאבי הגב מהם סבל (העולם הזה 1449).

מותו של סבאג עורר תמיהה בחוגים רבים. היו כאלה שהסילו את האשמה על המשטרה, האחראית לשלומו של כל אסיר, שצריכה היתה להקפיד שלא ימצא בידו מכשיר כלשהו העלול לסייע לו כדי לשלוח יד בנפשו. אחרים חשדו אמילו שסבאג נרצח. בית-משפט השלום ב-עכו קבע שאין איש אחראי למותו. **התרומה עברית-ערבית.** ביום ה-ארבעים נאמו כמה צעירים בבית-הקברות. קולם היה עצוב ומלא מרירות. איש מהם לא ניצל את המעמד כדי לנגח את ה-משטרה. דבר אחר הסריד את מוחתם: מחמוד סבאג השאיר אחריו שלושה תר-גוקות, שהגדול ביניהם הוא בן חמש. להם היה צריך לדאוג.

"לכן" הציע אחד הגואמים, אני מציע שתוקם ועדה שתאסוף תרומות למען ה-יתומים. אני מקווה שיהודים וערבים גם יחד יעזרו לוועדה בפעולותיה. את התרו-

חוק

פיסקה קוראת לגנב

סעיף 150 בחוק הפיצויים המערב-גרמני קובע, כי כל האנשים המשתייכים לעם הגרמני, ושנרדפו על-ידי הנאצים, זכאים להגיש תביעת-פיצויים.

סעיף-מישנה 4 מרחיב, בפיסקה 2, את מעגל תובעי-הפיצויים, קובע כי גם אנשים שמוצאם האתני אינו גרמני, אבל הם התחג-רו על ברכי התרבות הגרמנית, או השת-כשו בשפה הגרמנית כשפת-האם, זכאים גם הם, במידה ונרדפו על-ידי הנאצים, או על-ידי הפולנים והרוסים, להגיש תביעת פיצויים.

כמה עורכי-דין ישראליים עשו על פיסקה זו כמוצאי שלל רב, הגישו תביעות פיצויים בשם לקוחותיהם.

הסביר השבוע עורך-דין תל-אביבי: "ביק-רתי לא מזמן בגרמניה, וראיתי שם ערימה של תביעות שאני מכיר כמה מ-בעליהם, ויודע כי אין לתביעותיהם שום בסיס". משרד-המשפטים הגרמני החליט ל-סכור את שטף התביעות, תחת ליטות מ-יבחנו, שבהן צריכים תובעי הפיצויים לעבור מיבחנו שפה. מיבחנו זה, המסתמך על סעיף-מישנה 4, נועד לבדוק אם מגישי התביעות התחנכו על ברכי השפה ה-גרמנית.

כדי להקל על תובעי פיצויים הנמצאים בישראל, הציעו הגרמנים שהמחלקה ל-ענייני פיצויים במשרד האוצר תפתח לשכות דומות בערים הגדולות, שבהן יוכלו תוב-עים ישראליים להיבחן בשפה הגרמנית. תגובת משרד-האוצר: בישראל קטן מיס-פר מגישי התביעות, ועל כן אין צורך בהקמת לשכות מיוחדות.

כעבור זמן קצר התברר כי מיספר ה-גרמנים למיבחנו השפה עלה על כל ה-משוער, ומשרד-האוצר שינה את עמדתו, החליט לפתוח ליטות-מיבחנו בירושלים, בתל-אביב ובחיפה.

קטיוס ביניים של תוצאות המיבחנום נערך החדש. התוצאה: בעוד שבגרמניה אחוז הנכשלים הוא אפסי, בישראל הוא מתקרב ל-50. מי שנכשל מאבד את הסיכוי לקבל איפעם פיצוי כספי-ממשלתי גרמי ניה המערבית.

שרה-יבוקר

יפי נוף הארץ

בניין המדרשה בשרה-יבוקר לא נשאר יתום בנוף הפראי המשמש לו כרקע. מייד לאחר שתוכנית הקמתו הושלמה, נערכה תוכנית לסלילת דרכי-הגישה אליו. בשבוע שעבר יכלו המתכננים להכין את ידיהם בהנאה. כביש הגישה הושלם, עמד ערב פתיחתו לתנועה. רק דבר אחד היה חסר להשלמת התמונה: לחבר את המדרשה אל קו-החשמל האזורי.

מומחי חברת החשמל נקראו למקום, התוו את התוכנית למתיחת קווי-החשמל, התכוננו לביצוע המשימה.

ברגע האחרון התערבה בעניין המחלקה לשיפור נוף הארץ במשרד ראש-הממשלה. היא תבעה את גניית התוכנית, טענה כי ה-דבר עלול לכער את הנוף. בתור אלטרנטיבה הציעה המחלקה לסלול ככל תת-קרקעי. הפועלים, שהתכוננו לסיום העבודה, נאל-צו השבוע לחפור תעלות בצידו הכביש, כדי להעביר דרכם את הכבל התת-קרקעי. מחיר התיקון: רבע מיליון ל"י.

דרכי חיים

מינהג חדש בא למדינה

משה בן-נחום, איש ירא-שמים וירא-אלו-ים, הלך בשנה האחרונה לשמות בהרבה חתונות. ומה הוא ראה?

כי נעשים שם מעשים נפשעים שלא יכופרו, רחמנא ליצלן, ואין קול ואין עונה, ואין מי שירתיע על הנבלה הנעשית בקהל ישראל.

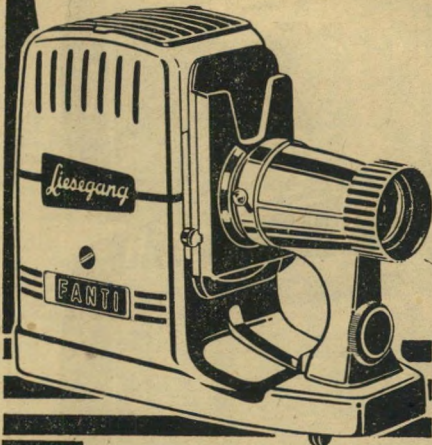
מייד ישב ליד השולחן והודיע, מועזע כולו, למוצעה הדתית תל-אביב-19: "מינהג חדש בא למדינה! ליד הרב ה-מסדר קידושין, שהוא האיש המרכזי ליד החתן והכלה, נתחסף עוד אדם מרכזי אחד, והוא האיש בעל המצלמה!"

המוצעה הדתית תל-אביב-19 נוכחה מיד, גם היא, בחומרת המצב, ופירסמה בבטאונה האחרון, הליכות, את אוהרתו של משה בן-נחום, למען יראו וישמעו.

חשוב!

לעוסקים בהוראה בחינוך ובהדרכה:

פנס קסם

FANTI

המכשיר האידיאלי לחינוך והדרכה, מקרן שיקופיות וגם סר-טונים עם מתקן מיוחד להפיכתו לחצי-אוטומטי עם מחסנית עם אפשרות להקרנת סרט שיקופיות, ללא חיתוכן וללא הדבקות.

"כ"כ להשיג מקרן-שיקופיות אוטומטי וחצי-אוטומטי, "ליזיגאנג" עם מנורות מתח-נמוך 24 וולט, מנורת הפלא קוורץ-יוד.

"ליזיגאנג"

המכשיר המאושר ע"י משרד החינוך באירופה, המתאים ביותר לצרכי חינוך והוראה.

המפיץ: צלום קופמן בע"מ, טל': 823762.

פרסום הסברה בע"מ

צוה

תרבות וסגנון

אולפנה להליכות ונימוסים

מחזור ב'

ביום ג', 10.8.65, נפתחים הלימודים (במלון

שרתון)

נושאי הלימוד

1. אמנות השיחה ותרבות הדיבור.
2. נמוסים ברחוב ובמקומות ציבוריים.
3. נמוסים במשרד, בעבודה ובבית.
4. אירועים וטקסים.
5. תיירים ונימוסים בארצות שונות.
6. נמוסי שולחן — תרגול ותצוגה.
7. עריכת שולחן — תרגול ותצוגה.
8. תרגול ארוחה.
9. תרבות הדיבור.
10. אמנות סידור פרחים.
11. כיצד להופיע בחברה (לבוש, איפור ותנועה).
12. הליכות ומנהגים יהודיים.

ד"ר טוביה אילון; גב' לולה בר; מר ברוך א. ברקאי; מר יאן גארי; ארכיטקט ונתן גולני; גב' אירנה גטרי; גב' רות גילת; הרב לאו ישראל; ד"ר יוסף נרבה; גב' חיה פלדמן.

פרטים והרשמה: בית "אל-על", בן יהודה 32, קומה 10 חדר 1020, טלפון 59859, בין השעות 16.00—19.30 בערב.

הרמס HERMES

פקידות
כתיבה במכונה

ת"א, בן-יהודה 26
חיפה, הרצל 44

הרשמת בוגרי ח-ס-י
לכתות שנתיות ודרשנות
בשעות 8-5; 12-9
הרשמה גם לקורסי ערב

העולם הזה, שבועון החושות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת. ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם כ"מ, תל-אביב. סין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה כ"מ.